

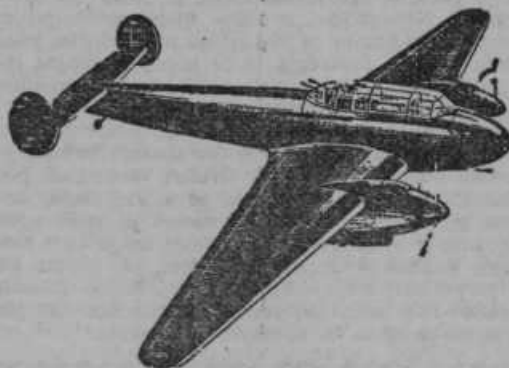
Uporabnost oglednega letala

V sedanji vojni so igrala in še bodo veliko in zelo važno vlogo različna letala. Kdor ima več in boljših letal, tisti je gospodar v zraku. Nemci so se precej dobro založili z letali, Anglija in Francija pa jih sedaj v veliki meri nabavljata v Ameriki, da popravita, kar sta prej zamudili.

V naslednjem si hočemo malo ogledati uporabnost dveh znamk letal, in sicer po enega francoskega in enega nemškega, ki igrata v sedanjih zračnih borbah veliko vlogo.

Francoska vojska razpolaga — poleg drugih — tudi z oglednim letalom, nazvanim »Martin št. 167«. To letalo se uporablja poleg oglednih poletov nad sovražnikovim ozemljem še za borbo v zraku, za napad na sovražnikove čete s strojnimi puškami ter tudi za bombardiranje. V to svrhu ima poleg dveh stalnih strojnih pušk še štiri pomožne strojne puške, v celem torej šest strojnic. Dalje ima letalo nameščeno brezžično sprejemno in oddajno radijsko postajo in priprave za fotografiranje. Poleg vsega ostalega more vzeti s seboj na polet še bomb za 750 kg. Letalo ima tri motorje, ki razvijejo moči za 1050 konjskih sil. Brez prestanka preleti z vsem tovorom 572 km dolgo pot v eni uri, dvigne se pa lahko 8845 m visoko.

Nemško letalo znamke »Messerschmidt št. 110« (glej sliko) ima nalogo, da napada in

preganja sovražnikove bombnike, torej je tako zvan »lovec«. Ima dva motorja, od katerih razvije eden za 640 konjskih sil moči, skupno torej 1280 konjskih sil. Bomb ne nosi s seboj, pač pa je oborožen z dvema topoma po 20 milimetrov premera. Pod motorjem pa lahko pritrjuje tudi strojne puške.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Smrt v visoki starosti. V Viniški vasi, župnija Sv. Peter pri Mariboru, je umrla Cviki Marija, roj. Kokol, posestnica-vdova. Rajna Marija je bila ena najstarejših šempetrčank, umrla je v starosti 88 let. Bila je verna, rada je hodila v cerkev, dokler je ni bolezen položila na posteljo. Pa tudi v boleznih si je večkrat zaželela Jezusa. Kako radi smo jo imeli, je pričal njen pogreb. Kljub hudemu mrazu jo je spremljal na zadnji poti množica ljudi. Bog ji daj večni pokoj! — Na sedmimi pokojne se je nabralo 111.50 din za novo lavantinsko bogoslovje. Iskren: Bog plačaj darovalcem!

Občinski odbornik umrl pri Sv. Ani v Slov. goricah. Dne 10. marca je umrl kmet Slaček Matija iz Ščavnice. Bil je večletni občinski odbornik, zelo varčen in skrben gospodar in ves vnet za dobrobit domačega kraja. Svojim otrokom je bil skrben oče in dober vzgojitelj, vsem je pripravil lep dom. Pogreba se je udeležilo veliko rajnikovih prijateljev. G. župnik je pri odprtem grobu omenil, da njegovo življenje ni bilo prazno, ampak kakor nepretrgan delaven dan. Naj v miru počival!

Heričev oče umrl v Vogričevcih pri Ljutomeru. Dne 14. marca smo položili k večnemu počitku Heričevega očeta, Heric Franca. 73 let star je podlegel srčni kapl. Vest o njegovi smrti

je pretresla vso okolico, saj ga je vsakdo vzljubil, kdor je le enkrat prišel z njim v stik. Bil je nezadržan humorist, odličen mojster v sodarski stroiki, neutrudljiv delavec še v sivi starosti in preudaren gospodar. Bil je pravi oče vsem, ki so kdaj bivali v njegovi hiši, poslom in delavcem. Pomagal je marsikateremu gospodarju v stiski. Zato ni čudno, če so se od jutra v noč zbirale ob njegovem mrtvaškem odru množice in se poslavljale od ljubljenega pokojnika. Zadnje uslugo mu je skazala tudi lani ustanovljena galsiska četa, ki je z njim izgubila prvega člana.

Oče vinskih goric umrl pri Sv. Miklavžu pri Ormožu. Zatisnil je po dolgi in mučni bolezni svoje oči blagi Stefan Jurkovič, bivši posestnik v Vinskem vrhu. Rajni Stefan je bil nad 35 let zvest naročnik »Slov. gospodarja«. Če je bilo treba javno nastopiti radi svojega narodnega ali verskega prepričanja, ni nikoli podlegel in ga tudi nikomur ni zatajil. Njegovo življenje ni bilo z rožicami posuto. Imel je dosti zaprek in ovir v življenju, a je vse premagal. Bil je oče desetim otrokom, ki so že vsi preskrbljeni. Rajni Stefan je bil tudi oče viničarjev. Kot bivšega svojega oskrbnika so ga tudi v velikem številu spremlili na zadnji poti. Ob navzočnosti domačih ggduhovnikov je pevski zbor zapel pri hiši žalosti in na pokopališču ganljive žalostinke, g. Ivan

Trstenjak iz Salovec pa se je v imenu vseh poslovlj od rajnega Stefana z v srce segajočimi besedami. Počivaj v miru, Ti, oče vinskih goric! — Žalujočim naše sožalje!

Štirje mrličji v enem tednu pri Sv. Barbari v Hlozoh. Prvi je umrl vdovec Zumber Vid iz Gradišča, drugi Majcenovič Ivan, kmet iz Paradiža in bivši župan občine Sv. Elizabeta. Tretja žrtev smrti je bila bivša gostilničarka Korenjakova, Terezija Kokol, ki je umrla v Medribnkkih pri svoji hčerki Tereziji, ki je učiteljica na domači šoli. Pogrebni sprevod je bil ogromen. Četrti je umrl posestnik v Cirkuljanah nad pokopališčem, ugledni krščanski mož Brodnjak Jožef. Domači g. župnik je vsakemu govoril poslovljne besede. Vsem žalujočim naše sožalje — rajnim pa večni mir in pokoj!

Smrtna kosa je 13. marca pokosila v Majšpergu posestnika in lončarja Peršuh Jakob. Okrepčan s tolažili sv. vere je v 80. letu starosti odšel po večno plačilo. Za njim žaluje pet sinov in tri hčerke, katere je vzgojil v pravem krščanskem in narodnem duhu. Pokojnika smo ob prvem pomladnem cvetju spremili ob veliki udeležbi pogrebevc k večnemu počitku dne 15. marca. Naj mu sveti večna luč — preostalim pa naše sožalje!

Umrla je mati ubogih. Dne 16. marca smo pokopali Vabner Ano, posestnico iz Poč, vas Penoje, p. d. Anzekovo mamu, kakor smo jo vsi imenovali. Dopolnila je 72 let ter je bila 49 let zvesta žena ter gospodinja svojememu možu. Bog ji ni dal zadostnega števila svojih otrok, zato je skrbel za druge. Vzela je več rejencev ter jih vzgojila po krščanskih načelih. Bila je tudi zvesta članica Marijine družbe žen. Pogreb je vodil domači g. župnik ter je na pokopališču veliki množici ljudi orisal rajnično življenje. Naj ji sveti večna luč — vsem pa, ki jo pogrešajo, pa iskreno sožalje!

Smrt je kosila na Planini pri Sevnici. V tem letu je začela smrt po naši fari kositi, kakor ljudje že več let ne pomnijo. Lani smo imeli deset mrličev, letos pa že doslej šest. Najprej se je oglasila v Visočah in vzela 85 letnega preužitkarja Mihaela Pajk. Rešila ga je večletnega trpljenja. — Od tod se je podala v Vejce in končala življenje 74 letnemu mlinarju in najstarejšemu planinskemu fantu Matiji Centrihu. — Iz Vejce je švignila v Meniško Podpečje in ustavila življenjsko pot 67 letnemu Mihaelu Gračnerju. — Iz Podpečja pa jo je mahnila v bližnje Brdo in zatisnila oči preužitkarici Heleni Gračnar, materi banovinskega svetnika in ravnatelja zdravilišča v Rogiški Slatini. Bila je teta konjiškega arhidijakona g. Tovornika, ki je vodil tudi pogreb ob asistenci gg. domačega in šentvidskega župnika. — Kmalu nato se pojavi v trgu in v cerkveni hiši pretrga nit

Pri korpulentnih ljudeh se izkaže naravna »Franz-Josefova« grenka voda kot zanesljivo in prijetno delujoče sredstvo proti zaprtju, katere se uporablja brez posebne diete. »Franz-Josefova« grenka voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in trgovinah z mineralnimi vodami.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

nik mi je pripovedoval, da je neki švedski Andree hotel v balonu odpotovati na severni tečaj, pa se ni vrnil.« — »Dobro,« pravi kralj in poda vojaku roko. »Ali je poročnik še kaj povedal?« — »Da, veličanstvo. On je še rekel, da je velika škoda, ker me tisti Andree takrat ni vzel s seboj!«

Nemški tanki. Vojaški strokovnjak »Press Association«, ameriške poročevalske agencije, poroča, da so angleške vojaške oblasti ugotovile, da so bili nemški tanki na vzhodni fronti doloceni za boje na tej fronti in za »bliskovito vojno« sploh, nikakor pa ne za napad na Maginotovo črto. Čedalje bolj se kaže, da na nemški strani niso računali z vojno z Anglijo in Francijo. — Oklopi nemških bojnih

Vtem je zemlja zabobnela pod konjskimi kopiti. Aleksejevi hiši se je v diru bližala petdeseterica vojakov.

V naslednjem trenutku so se jezdeci že pojavili med dvoriščnimi vrati. Oblečeni so bili v sive plašče. Na glavah so imeli visoke kučme. Čez ramo so imeli vržene puške, ob sedlu pa so visele dolge sablje.

Na dvorišču so se konjeniki ustavili. Čakali so na častnikovo povelje.

»Prva četa sem!« je zaklical častnik in pokazal proti hlevu.

»A druga četa?« je vprašal četovodja.

»V cerkev!« je odgovoril častnik.

»V cerkev?« se je začudil Fedor. »V cerkvi boste imeli konje?«

»Zakaj pa ne?« se je zasmejal rdečkar. »Boljšemu namenu cerkev še ni služila! Sicer pa se mi zdi, da ste tu zelo nazadnjaški. Ali nimate sovjetske šole?«

»Ne!« je odvrnila Karina, ki je medtem prišla k hlevu.

»Škoda!... No, pa ne boste dolgo brez nje. V svojem poročilu bom stavil predlog, naj vam takoj pošljejo potujočo boljševisko šolo, v kateri se boste vsi — stari in mladi — naučili, da je naš bog: človek.«

»Oprosti!« je pripomnil Fedor. »Jaz pa sem mislil, da je stroj vaš bog.«

Pripomba je rdečkarja spravila v zadrego. Zakašljal je, nato pa rekel:

»V nekem oziru imas prav. Stroj je naš bog, ker je na vrhu naše petletke.«

Nato se je spet obrnil k Alekseju.

»Aleksej, daj nam svojega sina! Zagotavljam te, da bomo iz njega ustvarili nekaj velikega. Škoda je takega bistrega mladeniča, da bi ostal navaden kmet.«

»Moj starejši sin se je vam zaupal,« je temno odvrnil oče, »in v resnici ste ustvarili iz njega nekaj velikega, da je postal ljudski komisar v Odesi.«

Častnik je ostrmel. Začudeno je pogledal sedaj Alekseja, sedaj Karino in Fedorja. Nazadnje se je ustavil s pogledom na Alekseju in je vprašal:

»Klavs Rišin je tvoj sin?«

»Da.«

Častnik se je nato obrnil k vojakom.

»Prva četa sem!« je zaklical.

Konjeniki, ki so medtem razjahali, so vlekli konje za uzde za seboj. Ko so bili vsi v hlevu, je častnik zavpil z močnim glasom:

»Prvega, ki bo kaj ukradel ali pokvaril na tej pristavi, bom dal obesiti! Ste razumeli?«

Vojaki so prikimali.

Častnik je dal še nekaj navodil, potem so šli on in Aleksejevi v hišo. Ko so prišli v veliko sobo, je vprašal:

življenja 45 letni samski zasebnik Ani Zakovšek. — Najbolj kruto pa je nastopila v Dolu, kjer je ugrabila življenje 50 letne žene, gospodinje in matere Amalije Zapušek. Za njo žalujejo 83 letna mati, šest bratov, dve sestri, mož, sin in hčerka, štirje otroci so ji pa že majhni umrli. — Smrt izgubi vso ostrino, če svoje žrtve pripelje v boljšo domovino, kar vsem umrlim iz srca želimo! — žalujejo naj tolaži Bog!

Umrli je oče petih nepreskrbljenih otrok. V Senovem pri Rajhenburgu smo spremlili k večnemu počitku vernega moža, posestnika Jazbinšek Franca. Rajni je zapustil ženo in pet nepreskrbljenih otrok, katere naj ljubi Bog potolaži!

Kurnikova mama umrla pri Sv. Jederti nad Laškim. Na dan Marije sedem žalosti so izročili materi zemlji Kurnikovo mamo. 23 letna je prišla iz šentrupertske župnije v Golce, gospodinjska tam 28 let, vzgojila v krščanskem duhu osem otrok, od katerih je najstarejši cerkveni ključar golške podružnice in občinski odbor-

nik, ena hči je zdaj s. Lucija, usmiljenka v Ljubljani, a enega sina je vzela vojska. 28 let je potem rajna živela kot vdova ter šla v večnost v lepi starosti 80 let. Odlikovala jo je iskrena pobožnost. Dne 3. oktobra je bila zadnjič v cerkvi in potem v boleznih večkrat potožila, kako hudo ji je, da ne more več k sv. maši in obhajilu. Bila pa je večkrat previdna doma, še nekaj ur pred smrtjo. Nenavadno je bilo njeno gostoljubje. Vsem in vsakomur je bila njena hiša odprta, vsakemu je rada postregla in če komu ni mogla izpolniti prošnje, jo je bolj bolelo kakor prošilca samega. Zato ji je množica od blizu in daleč izkazala hvaležnost ob pogrebu. Pet duhovnikov jo je spremlilo na zadnji poti. Ob slovesu iz hiše je govoril bogoslovec Mihael Grešak, v domači podružnici, kjer je bila zanjo prva sv. maša, domači g. župnik Lončarič, spreved je vodil njen sorodnik g. Fajdiga, ki je opravil zanjo tudi slovesno daritev v župnijski cerkvi, ob grobu pa se je poslovil od nje kristofski g. župan Lešnik z željo: Bog nam daj veliko takih mater, ki jih je sama dobrota in Kristusova ljubezen!

okraja, a isti dan popoldne pa v Dolnji Lendavi vozila istega okraja. Ker po končanem pregledu nepregledana vozila ne bodo smeja več voziti — brez naknadnega pregleda v Mariboru — zato vsi pripeljite ista na pristojno mesto.

Turnišče. Pred kratkim je bil pri nas običajni živinski in kramarski sejem, ki je bil dobro obiskan, zato tudi kupčija ni bila slaba. Značilno za letošnji cvetni sejem je to, da smo še imeli velik sneg, česar niti najstarejši ljudje ne pomnijo. Cene živini so se nekoliko dvignile in so biki kupovali od 4—6.25 din, telice 4—8.25 din, a stare krave 2—3.50 din kg žive teže. Po sejmu se je zbrala skupina fantov v osrednji gostilni in so pošteno popivali. Ko jim je alkohol zmešal glave, so se sprli in se začeli pretepati. Ker jim gostilniški prostori niso zadostovali za bojno polje, kjer bi razkazovali svoje podivjano divjaštvo, so se zrinili na cesto ter se obdelovali z vsem, kar jim je prišlo pod roke. Obžalovanja vredno je, da so se med znane vročekrvneže pomešali tudi nekateri odrasli in poročni možje, katerim to dejanje niti malo ne pristaja. Pri tepežu jih je bilo več huje in manj poškodovanih. Ali res ni mogoče take surovosti enkrat za vselej preprečiti in take stalne kallice ljubega miru spraviti na pravo pot?

Sv. Sebeščan. Prelepi dnevi sv. misijona so za nami. Res nam bodo vsem ostali nepozabni. Vrtil se je od 3. do 10. marca. Lahko trdimo, da so se ga udeležili vsi farani. Cerkev je bila vsak dan nabit polna. Vodila sta sveti misijon gg. salezijanca Nemeč iz Radne in Törner iz Veržeja. Tudi sveto spoved so opravili val, izjeme bi lahko prešteli na prste na rokah in še to niso naši stalni farniki. Zdel se nam je ta misijon kot nekak predokus večnosti, ko smo le molili in Boga častili in svetili vse te dni. Ljudje so se vzorno obnašali. Zaključno slovesnost smo imeli v nedeljo zvečer s procesijo z baklami. Le škoda, da nismo mogli dobiti več ko tri sto bakel. Zaključno pridigo je imel g. Nemeč, v kateri se je faranom zahvalil za tako krasno udeležbo in še od njih poslovil. Vsem nam je bilo težko in se nismo sramovali solz. V procesiji je bilo okrog 800 ljudi, kar je na vsak način veliko v fari s tisoč prebivalci. Prepevali smo, da je bilo veselje. Ljudje so pokazali hvaležnost tudi materialno, saj so v teh dneh darovali v cerkvi nam dva tisoč dinarjev. — Dobro nam je te dni služil tudi naš Farni dom. Vsi prostori v pritličju so bili polni ljudi, kjer so se grel in obedelovali ter čitali razne katoliške liste. Sv. misijona se je udeleževalo tudi nekaj luteranov, precej pa jih je bilo tudi v procesiji. Priznati moramo, da so se tudi ti drugoverci v splošnem lepo izražali o misijonu. Nekateri je pa le bodlo v oči in so se kar grdo obnašali in kleli vse mogoče in nemogoče stvari, pa niso bili iz naše vase. Še dolgo nas bodo spominjale na ta sveti misijon tudi tiskane podobice, ki smo jih dobili ob koncu.

Nedelica. Na praznik sv. Jožefa smo imeli v Turnišču ustanovni občni zbor Krajevne kmečke zveze za našo župnijo. Udeležilo se ga je 97 posestnikov in njihovih sinov. V zvezi z občnim zborom je imel kmetijski referent g. inž. Peter nel iz Lendave predavanje, v katerem je natančno obrazložil namen in pomen organizacije kme-

Dopisi

Mežiška dolina

Sv. Danijel pri Prevaljah. V nedeljo, 25. februarja, je priredilo naše Prosvetno društvo na cesti Strojna—Sv. Danijel sankuško tekmo. Zanimanje je bilo veliko. Sankači so prišli tudi iz sosednjih župnij. Pa saj so bili tudi dobitki prav lepi. Prvi dobitek je dobil organist Juri Marín. — Dne 5. marca smo zaključili trimesečni banovinski kmetijsko-gospodinski tečaj. Tečaj je obiskovalo do konca 20 deklet. Učila so se kuhati, šivati, likati, prati, vzgajati otroke in vse, kar potrebuje dobra gospodinja. Dne 28. februarja so dekleta priredila materinski dan. Povalje so vse matere in jih pogostile. S tem so pokazale, kaj so se v tečaju naučile. Marsikateri očka ali mamica se je že zelo pohvalno izrazila, ko jima je hčerka pripravila preprosto, a jako okusno jed. Zdad vemo, da se more iz čisto preprostih reči napraviti jako okusna jed. Ob koncu tečaja so se dekleta fotografirala v lep spomin na mladost.

Slovenske gorice

Sv. Ana v Slov. goricah. Gospodarsko zadružni tečaj je bil dobro obiskan, zlasti nas je zanimalo predavanje g. prof. Šiftarja o zadružništvu, v katerem smo slišali, da se moramo vsi oprijeti zadružne organizacije, da bomo tako laže vnovčevali svoje pridelke. Povedal nam je lepe zglede iz zadružništva v Belgiji in o zadružni disciplini njenih prebivalcev. Zlasti bo treba zadržati za vnovčenje sadja in živine, obenem pa skrbeti, da bo živina in sadje res prvovratno.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Prosvetno društvo priredi na belo nedeljo, 31. marca, po večernicah krasno zgodovinsko igro »Krucica. Domačini in okoličani prijazno vabljeni!

Sv. Jakob v Slov. goricah. V začetku marca je imejo naše društvo Rdečega križa občni zbor.

Ob tej priliki je društvo pokazalo, koliko dobrega je storilo našim revnim otrokom in občanom v teku leta. Kajti naš Rdeči križ ni obdaroval samo otrok, temveč je prevzel deloma tudi skrb za občinske siromake. Izvoljen je bil v celoti prejšnji odbor z g. upraviteljem Cajnikom na čelu, blagajnik je g. Franc Ornik, tajnica pa gdčna Neši. Ustanovil se je tudi ženski odsek Rdečega križa, čigar predsednica je gospa Marija Knezar, odbor pa sestavljajo same ugledne gospe, ki so se v lepem številu prijavile za sodelovanje. Odsek si je stavil za nalogo podpirati matere, otroke in žensko mladino. Skratka kolikor mogoče omiliti bedo najpotrebnejšim.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Ustanovni občni zbor podružnice SVD v nedeljo, 10. marca, je posetilo nad 60 sadjarjev. Član pripravljalnega odbora g. župan Roškar je otvoril zborovanje. Priglasilo in plačalo članarino je takoj 46 članov. Nato se je po kratki debati izvolil sledeči odbor: predsednik Knupež Ivan, podpredsednik Reisman Alojz, tajnik Drašak Ivan, blagajnik Jager Blaž; odborniki: Režonja Jožef, Breznar Franc, Toplak Rudolf, Zorec Ivan, Roškar Roman in Mulec Gustav.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Na belo nedeljo ponovi cerkveni pevski zbor v Društvenem domu prekrasno igro »Adelajda, koroška roža ali traberški meni«. ter opereto »ženili se bomo«.

Slovenska krajina

Murska Sobota. Ravnatelj naše gimnazije g. inž. Ivo Zobec in g. prof. Jože Potokar sta bila odlikovana z redom sv. Save IV. stopnje. Častitamo! — G. Stefan Rous, dosedanji uradnik na tukajšnji borzi dela, je postavljen za uradniškega pripravnika 9. pol. skupine na pošti Maribor II. — Dne 8. aprila bo posebna komisija iz Maribora pregledala vsa motorna vozila našega

izvodno tovarnen je zabeležena velika razlika, katere ni mogel zmanjšati noben plamteč govor ali poziv na revolucionarno navdušenje.

Delavci, vsi neprijaznih obrazov, nezaupnega pogleda, toda polni sigurnosti v vseh svojih kretnjah, so se samozavestno skobacali iz avtomobila. Vsi so imeli visoke, elegantne škornje, nove sive obleke in čepice. Od avtomobila so šli naravnost k mlatilnici.

Nekaj časa so molče ogledovali orjaško mlatilnico. Zdelo se je, da imajo pred seboj neko božanstvo, kateremu se polni občudovanja klanjajo.

Po ogledu mlatilnice se je eden izmed njih, ki je bil najbrž vodja, podal v hišo.

Aleksej in Fedor sta skozi okno opazovala obnašanje rdečih delavcev. Do teh ljudi, ki so prihajali k njim kot tlačitelji, sta čutila isti prezir, kakor so ga v svetovni vojni čutili francoski kmetje do Nemcev, ko so ti vdrli v njihove domove in jih oplenili.

Fedor je v srcu še bolj trpel ko oče, ker je v njem žarel plamen mladeniške navdušenosti za pravico, lepoto in svobodo.

»Mlačva se lahko začne,« je rekel sam pri sebi, »toda preden bo končana, bo upor razgibal vso ukrajinsko ravnino.«

vozov so večinoma slabši nego pri angleških in francoskih tankih. Očitno je, da so se hoteli nemški državni čimtelji po likvidaciji sovražnosti na vzhodni fronti izogniti spopadam z Angličani in Francozi. Nemčija ima seveda tudi močne bojne vozove, dvomljivo pa je, da bi jih imela zaenkrat še v zadostnem številu.

Človeška koža za boben. Žička iz Trocnova, slepi husitski vojskovođa, je dejal, preden je 11. okt. 1424 umrl za kugo: »Naprte mojo kožo čez boben. Vodila vas bo do zmage.« Povejše so točno izpolnili in tudi prerokba umirajočega junaka se je izpolnila.

Iz željnih jajo pridobivajo olje, in sicer je treba za steklenico olja kakšnih 5000 jajec.

(Dalje sledi)

»Kje je moja postelja?«

»Nimam postelje zate!« je mirno odgovoril gospodar.

»Kako da ne? Tam vidim eno posteljo. Vi gotovo spite v drugi sobi.«

»Ta in vse ostale postelje so za delavce, ki jih moram po nalogu šubina, predsednika vaškega sovjeta v Balti, sprejeti v popolno oskrbo. Moja žena, moj sin in jaz bomo morali spati na slami. Če hočeš imeti posteljo, naženi katerega delavca!«

Častnik je nekaj časa molčal, kakor da bi premišljal. Uvidel je, da ni priporočljivo, da bi se zapletel v prepis s kakim »sodrugom«, članom stranke.

»Dobro,« je čez čas dejal. »Postelje naj bodo za tovariše delavce. Jaz pa bom spal v cerkvi pri drugi četi. Na oltar mi bodo dali snop slame in jaz bom pravi bog!«

Ponosen na svojo bogokletno pripombo je odvihral iz sobe ko veter.

*

Kmalu za vojaki je prispela tudi šestorica rdečih delavcev. Pripeljali so se v velikem, popolnoma novem avtomobilu, ki je eden izmed onih stotisočev, katere napoveduje petletni načrt in katerim je določena naloga, da izmenijo promet v sovjetski Rusiji. Toda ti stotisoči obstojajo samo na papirju. Kajti med proizvodnjo, katero so napovedali teoretičarji v sobah, in med resnično pro-